

§ 2. 1. Kobiety określone w § 1 pkt 1 poddaje się obowiązkowi stawienia się do poboru, jeżeli w roku kalendarzowym, w którym mają być przyznaczone do służby wojskowej, kończą nie więcej niż dwadzieścia cztery lata życia.

2. Kobiety określone w § 1 pkt 2 poddaje się obowiązkowi stawienia się do poboru nie później niż w ciągu osiemnastu miesięcy od ukończenia studiów.

3. Po upływie terminów, o których mowa w ust. 1 i 2, kobiety określone w § 1 poddaje się przeglądowi lekarskiemu.

§ 3. 1. Obowiązkowi stawienia się do poboru nie podlegają kobiety, które:

- 1) sprawują opiekę nad dziećmi do lat ośmiu,
- 2) sprawują opiekę nad dziećmi od lat ośmiu do szesnastu lub nad osobami wspólnie zamieszkałymi, zaliczonymi do I grupy inwalidów albo obłożnie chorymi — jeżeli opieki tej nie można powierzyć innym osobom,
- 3) mają uregulowany stosunek do służby wojskowej.

2. Obowiązkowi stawienia się do przeglądu lekarskiego nie podlegają kobiety określone w ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 4. 1. Kobiety poddane obowiązkowi stawienia się do poboru lub przeglądu lekarskiego, które zostały uznane za zdolne do służby wojskowej (kategoria „A” grupa „A₁” i „A₂”), przenosi się do rezerwy.

2. Do rezerwy przenosi kobiety określone w § 1 wojskowy komendant uzupełnień właściwy według ich miejsca pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego

ponad dwa miesiące. Kobietom tym wydaje się książeczki wojskowe.

§ 5. 1. Nie przeznaczają się do służby wojskowej kobiety, które podczas poboru lub przeglądu lekarskiego zostały uznane za:

- 1) zdolne do służby wojskowej — kategoria „A” grupa „A₃”,
- 2) czasowo niezdolne do służby wojskowej — kategoria „B”.

2. Kobietom, o których mowa w ust. 1, oraz kobietom uznanym za trwale niezdolne do służby wojskowej (kategoria „E”) wojskowy komendant uzupełnień wydaje stosowne zaświadczenie.

3. Kobiety uznane za czasowo niezdolne do służby wojskowej (kategoria „B”) mogą być ponownie poddane obowiązkowi stawienia się do poboru lub przeglądu lekarskiego po upływie okresu trwania tej niezdolności.

§ 6. 1. Do służby wojskowej mogą być przeznaczone studentki akademii medycznych, na które został nałożony w czasie studiów obowiązek uczestniczenia w zajęciach wojskowych.

2. Zasady i tryb przeznaczania do służby wojskowej kobiet, o których mowa w ust. 1, określają odrębne przepisy.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 22 maja 1973 r. w sprawie obowiązku służby wojskowej kobiet (Monitor Polski Nr 23, poz. 139).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *F. Siwicki*

72

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 marca 1984 r.

w sprawie zaniechania ustalania podatku od wynagrodzeń od niektórych wynagrodzeń.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się zaniechanie ustalania zobowiązań podatkowych w podatku od wynagrodzeń i poboru tego podatku z tytułu:

- 1) wynagrodzeń otrzymywanych za pracę wykonywaną w ramach zakładowych zespołów gospodarczych organizowanych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1983 r. w sprawie zakładowych zespołów gospodarczych organizowanych w przedsiębiorstwach produkujących na rynek (Dz. U. Nr 68, poz. 302),

- 2) wynagrodzeń za sprzedaż prawa do wydawania utworów w formie książkowej, otrzymywanych przez członków związków i stowarzyszeń zrzeszających autorów utworów książkowych od wydawców będących jednostkami gospodarki uspołecznionej — do wysokości 300.000 zł przychodu rocznie; zwolnienie od podatku stosuje się na podstawie złożonego przez podatnika oświadczenia o wysokości jego przychodu z tego tytułu w roku podatkowym.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wynagrodzeń wypłacanych po dniu 1 stycznia 1984 r.

Minister Finansów: *S. Nieckarz*

73

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI MATERIALOWEJ

z dnia 10 marca 1984 r.

w sprawie ustalenia listy paliw, energii i surowców, za których oszczędność osiągniętą w wyniku realizacji poczynań modernizacyjnych przyznaje się jednostkom gospodarczym ulgę w podatku dochodowym.

Na podstawie § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym (Dz. U. Nr 75, poz. 337) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się w załączniku do zarządzenia listę

paliw, energii i surowców, za których oszczędność osiągniętą w wyniku realizacji poczynań modernizacyjnych przyznaje się jednostkom gospodarczym ulgę w podatku dochodowym.

§ 2. Jednostka gospodarcza może ubiegać się o ulgę

w podatku dochodowym z tytułu poczynań modernizacyjnych, gdy:

- 1) obniżenie jednostkowego zużycia paliw, energii i surowców liczonych na jednostkę produktu lub parametr techniczno-użytkowy w wyniku realizacji poczynań modernizacyjnych nie powoduje obniżenia jakości wytworzonego produktu,
- 2) stosuje obowiązujące normy jednostkowego zużycia paliw, energii i surowców przed i po realizacji poczynań modernizacyjnych,
- 3) możliwe jest ustalenie wielkości obniżenia jednostkowego i globalnego zmniejszenia zużycia paliw, energii i surowców; obniżenie to oblicza się przez porównanie norm jednostkowego zużycia przed i po modernizacji z rzeczywistym zużyciem, a globalne zmniejszenie liczy się jako sumę oszczędności jednostkowych rzeczywiście osiągniętych w odniesieniu do porównywalnych wielkości produkcji w okresach rocznych,
- 4) obliczenie rzeczywistego zmniejszenia zużycia jednost-

kowego i globalnego dokonywane jest raz w roku na podstawie rocznego bilansu przedsiębiorstwa.

§ 3. Wysokość ulg uzależniona jest od wielkości osiągniętych jednostkowych wskaźników zużycia i obniżenia zużycia globalnego, odniesionego do tej samej (porównywalnej) wielkości produkcji w okresach objętych bilansem rocznym przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. Traci moc zarządzenie Ministrów Gospodarki Materialowej i Finansów z dnia 13 maja 1983 r. w sprawie ustalenia listy paliw, energii i surowców, za których oszczędność osiągniętą w wyniku realizacji poczynań modernizacyjnych przyznaje się jednostkom gospodarczym ulgę w podatku dochodowym (Monitor Polski Nr 18, poz. 106).

2. Do ulg w podatku dochodowym za rok 1983 stosuje się przepisy zarządzenia wymienionego w ust. 1.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1984 r.

Minister Gospodarki Materialowej: J. Woźniak

Załącznik do zarządzenia Ministra Gospodarki Materialowej z dnia 10 marca 1984 r. (poz. 73)

LISTA PALIW, ENERGII I SUROWCÓW, ZA KTÓRYCH OSZCZĘDNOŚĆ OSIĄGNIĘTĄ W WYNIKU REALIZACJI PRZEDSIĘWZIĘĆ MODERNIZACYJNYCH PRZYŚLUGUJE JEDNOSTKOM GOSPODARCZYM ULGA W PODATKU DOCHODOWYM

Lp.	Symbol Systematycznego wykazu wyrobów	Nazwa materiału	1	2	3
1	2	3			
1	011, 0131-1	Węgiel kamienny i brykiety z węgla kamiennego	22	0472-1	Blacha ocynkowana
2	0141	Węgiel brunatny	23	0472-2	Blachy ocynkowane białe
3	0211	Koks i półkoks	24	0476, 0477	Pręty ciągnione, szlifowane, polerowane oraz pręty łuszczone
4	0221-41	Gaz z koksowni i gazokoksowni	25	0531-11, 0551-15	Miedź Cu
5	0232-11, -21, -3	Gaz ziemny wysokometanowy	26	0531-12, 0553, 0563, 0589-4, 0533-2	Cynk Zn
6	0232-12, -22	Gaz ziemny zaazotowany	27	0531-13	Ołów Pb
7	0231	Ropa naftowa	28	0531-14	Cyna Sn
8	0242-211	Paliwa silnikowe benzynowe	29	0531-31, 0552-15	Aluminium Al
9	0242-22	Paliwa do silników z zapłonem samoczynnym (wysokoprężnych)	30	0531-41	Srebro Ag.
10	0242-3	Oleje opałowe	31	0531-230, 0511-23	Chrom i rudy chromu
11	0245-1	Parafiny i produkty parafinowe	32	0531-210, 0511-21	Nikiel i rudy niklu
12	0245-5	Asfalty z przeróbki ropy naftowej	33	0531-260, 0511-27	Wolfram i rudy wolframu
13	0246-33	Benzyna do pirolizy	34	1126	Kable elektroenergetyczne
14	1241-26	Freony	35	1211-2	Siarka
15	1361-111, -112	Polwinity do przewodów izolacyjnych i oponowych	36	1218-22, -23	Surowce fosforowe
16	0311	Energia elektryczna	37	1222-551, -552, -553	Soda surowa bezwodna i ciężka w przeliczeniu na 98%
17	0321	Energia ciepła	38	1222-611	Soda kaustyczna w przeliczeniu na 100%
18	0423	Żelazostopy	39	1263-11	Polietylen
19	045 (bez 0451-3)	Wyroby walcowane na gorąco gotowe	40	1263-12, -13	Polipropylen i kopolimery etylenowo-propylenowe
20	046	Rury stalowe	41	1263-211, -212, -25	Polichlorek winylu i kopolimery winylowe
21	0471	Blachy stalowe walcowane na zimno	42	1263-31, -32, -34, -39	Polistyren i kopolimery styrenu
			43	1269-1	Kauczuki naturalne
			44	1269-3, -4, -5	Kauczuki syntetyczne
			45	127	Włókna chemiczne
			46	1422	Cement
			47	1441	Cegła wypalana

5. Do pracy zespołów stosuje się odpowiednio przepisy § 6 i 7 ust. 4.

§ 10. Obsługa techniczno-organizacyjna Rady jest sprawowana przez wyodrębniony sekretariat Rady. Pracami sekretariatu Rady kieruje jej Sekretarz.

§ 11. 1. Wydatki Rady są pokrywane z budżetu centralnego, w części dotyczącej Urzędu Rady Ministrów.

2. Szef Urzędu Rady Ministrów określi wysokość wynagrodzenia ryczałtowego dla Przewodniczącego Rady

i jego zastępców, wynagrodzenie dla członków i osób zapraszanych do udziału w pracach Rady za udział w posiedzeniach, diety i zasady zwrotu kosztów przejazdów oraz honoraria za pisemne opracowania na potrzeby Rady.

§ 12. Traca moc ust. 3—8 decyzji nr 93 Prezydium Rządu z dnia 28 lipca 1972 r. w sprawie usprawnienia procesu tworzenia prawa.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

67

UCHWAŁA Nr 50 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 marca 1984 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad zaopatrzenia materiałowo-technicznego na lata 1984 i 1985.

Na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 51 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318) oraz w związku z art. 3 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) i z ust. 13 i 15 rozdziału 3 uchwały Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 28 kwietnia 1983 r. o narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1983—1985 (Dz. U. Nr 24, poz. 103) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 10 uchwały nr 142 Rady Ministrów z dnia 24 października 1983 r. w sprawie zasad zaopatrzenia ma-

teriałowo-technicznego na lata 1984 i 1985 (Monitor Polski Nr 37, poz. 206) wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) produkcję wyrobów przetworzonych przeznaczonych na eksport do krajów, których listę ustala Minister Handlu Zagranicznego”;

2) w ust. 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy: „nie wymienioną w ust. 1 pkt 5”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 30 marca 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

68

UCHWAŁA Nr 53 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 marca 1984 r.

w sprawie podziału miasta Poznania na dzielnice.

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 28 maja 1975 r. o dwustopniowym podziale administracyjnym Państwa oraz o zmianie ustawy o radach narodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 91) i w związku z art. 110 ustawy z dnia 13 lutego 1984 r. — Ordynacja wyborcza do rad narodowych (Dz. U. Nr 8, poz. 32) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się podział miasta Poznania na

dzielnice: Stare Miasto, Nowe Miasto, Wilda, Grunwald i Jeżyce, określone w uchwale nr XXIII/131/84 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 23 lutego 1984 r. w sprawie podziału miasta Poznania na dzielnice.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

69

UCHWAŁA Nr 54 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 kwietnia 1984 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie czasu pracy pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

Na podstawie art. 130 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214), w związku z wprowadzeniem dni wolnych od pracy Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 9 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie czasu pracy pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia (Monitor Polski Nr 6, poz. 39) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pracownicy objęci skróconym czasem pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążli-

wych lub szkodliwych dla zdrowia korzystają w 1984 r. z dodatkowych dni wolnych od pracy na zasadach i w trybie określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1983 r. w sprawie czasu pracy i zasad wprowadzania w uspołecznionych zakładach pracy dodatkowych dni wolnych od pracy w 1984 r. (Dz. U. Nr 73, poz. 326) ze zmianami określonymi w uchwale.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

ZARZĄDZENIE Nr 13 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 kwietnia 1984 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie obowiązków zakładów pracy i szkół w zakresie prowadzenia ewidencji osób podlegających obowiązkowi służby wojskowej oraz współdziałania w tych sprawach z organami wojskowymi i cywilnymi.

Na podstawie art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1984 r. Nr 7, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 1 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1980 r. w sprawie obowiązków zakładów pracy i szkół w zakresie prowadzenia ewidencji osób podlegających obowiązkowi służby wojskowej oraz współdziałania w tych sprawach z organami wojskowymi i cywilnymi (Monitor Polski z 1980 r. Nr 1, poz. 3 i z 1983 r. Nr 14, poz. 81) po § 10 dodaje się § 10a w brzmieniu:

„§ 10a. 1. Kierownicy zakładów pracy i szkół w terminie do dnia 10 marca każdego roku sporządzają:

- 1) wykazy kobiet posiadających kwalifikacje zawodowe średniego personelu medycznego, zatrudnionych na stanowiskach: dietetyczki, higienistki szkolnej, instruktora higieny, instruktora terapii zajęciowej, pielęgniarki, pielęgniarki psychiatrycznej, położnej, technika analityki medycznej, technika dentystycznego, technika elektroniki medycznej, technika elektroradiologii, technika farmaceutycznego oraz technika fizjoterapii,
 - 2) na wniosek wojskowego komendanta uzupełnień — wykazy zatrudnionych kobiet będących lekarzami medycyny lub stomatologią oraz magistrami farmacji lub analityki medycznej.
2. Wpisaniu do wykazu podlegają kobiety w wieku 18—35 lat (od początku roku kalendarzowego, w którym kończą 18 lat, do końca roku kalendarzowego, w którym kończą 35 lat), jeżeli nie stały jeszcze do poboru lub przeglądu lekarskiego.

3. Osobno sporządza się wykazy:

- 1) kobiet określonych w ust. 1 pkt 1, jeżeli nie ukończyły 24 lat życia, i kobiet określonych w ust. 1 pkt 2, jeżeli od ukończenia przez nie studiów nie upłynęło 18 miesięcy,
 - 2) pozostałych kobiet podlegających wpisaniu do wykazu.
4. W wykazach należy uwzględnić następujące dane:
- 1) nazwisko i imię, nazwisko rodowe, imię ojca oraz datę i miejsce urodzenia,
 - 2) adres miejsca pobytu stałego, a w razie zameldowania na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące — również adres miejsca pobytu czasowego,
 - 3) określenie kwalifikacji zawodowych.

5. Wykazy kobiet:

- 1) o których mowa w ust. 3 pkt 1 — przesyła się do terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego,
 - 2) o których mowa w ust. 3 pkt 2 — przesyła się do wojskowych komend uzupełnień — właściwych według miejsca pobytu stałego lub trwającego ponad 2 miesiące pobytu czasowego kobiet ujętych w tych wykazach.
6. Uprawnionymi do kontroli sporządzania i przesyłania wykazów, o których mowa w ust. 1, są terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwe ze względu na siedziby zakładów pracy i szkół.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 12 marca 1984 r.

w sprawie przeznaczania kobiet do służby wojskowej.

Na podstawie art. 47 ust. 6 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1984 r. Nr 7, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do służby wojskowej przeznaczają się kobiety w okresie od początku roku kalendarzowego, w którym kończą osiemnaście lat, do końca roku kalendarzowego, w którym kończą trzydzieści pięć lat życia, jeżeli:

- 1) posiadają kwalifikacje zawodowe średniego personelu medycznego i są zatrudnione na stanowiskach:
 - a) dietetyczki,
 - b) higienistki szkolnej,
 - c) instruktora higieny,
 - d) instruktora terapii zajęciowej,
 - e) pielęgniarki, pielęgniarki psychiatrycznej,
 - f) położnej,
 - g) technika analityki medycznej,
 - h) technika dentystycznego,
 - i) technika elektroniki medycznej,
 - j) technika elektroradiologii,
 - k) technika farmaceutycznego,
 - l) technika fizjoterapii;
- 2) są lekarzami medycyny lub stomatologią, magistrami farmacji lub analityki medycznej, a w czasie odbywania studiów nie podlegały obowiązkowi uczestniczenia w zajęciach wojskowych;
- 3) zostały uznane za zdolne do tej służby ze względu na stan zdrowia.

1	2	3
48	1442-100	Cegła wapienno-piaskowa
49	1470	Materiały ogniotrwałe
50	1711	Tarcica iglasta
51	1712-451	Drewno tartaczne
52	4312	Papierówka
53	1722-1, -2, -3	Płyty wiórowe
54	1813-1, -3, -5	Celuloza papiernicza
55	1813-4	Celuloza wiskozowa
56	1814	Papier
57	1815	Tektura
58	1911	Bawełna

1	2	3
59	1921-110, -140, 2082-220, 4251-510	Surowce przemysłu wełnianego (wełna)
60	4032-41	Sizal
61	4032-41	Juta
62	2321, 2213	Skóry surowe zakonserwowane i skóry półgarbowane dla przemysłu garbarskiego (łącznie z białoskórnictwem)
63	2623	Tłuszcze techniczne
64	1418-6	Azbest

74

ZARZĄDZENIE MINISTRA — KIEROWNIKA URZĘDU OCHRONY ŚRODOWISKA I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 7 kwietnia 1984 r.

w sprawie ustalenia wzoru oraz zasad i trybu nadawania odznaki „Za zasługi w zwalczaniu powodzi”.

Na podstawie § 5 uchwały nr 80 Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1973 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Za zasługi w zwalczaniu powodzi” (Monitor Polski Nr 18, poz. 112) i w związku z art. 4 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o utworzeniu Urzędu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (Dz. U. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. Odznakę „Za zasługi w zwalczaniu powodzi”, zwaną dalej „odznaką”, nadaje Minister — Kierownik Urzędu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w uznaniu zasług przy zapobieganiu i zwalczaniu powodzi.

§ 2. 1. Odznaka ma kształt okrągłego medalu o średnicy 40 mm. Licowa strona odznaki przedstawia kłęzącego na prawym kolanie mężczyznę, osłoniętego przed uderzającymi falami wody, z rękami wzniesionymi w kierunku fal, a za nim dwa budynki: u góry fabryczny, u dołu mieszkalny. W otoku odznaki znajduje się napis „Za zasługi w zwalczaniu powodzi”. Odznaka jest zawieszona na wstążce ciemnoniebieskiej o szerokości 30 mm, z czerwono-czarnymi paskami o szerokości po 8 mm, oddalonymi o 4 mm od krawędzi boku. Wstążka połączona jest z odznaką za pomocą kółka o średnicy 10 mm. Odwrotna strona odznaki jest gładka. Odznaka wykonana jest ze stopu metali i pokryta jest złotem lub srebrem w zależności od jej stopnia.

2. Wzór odznaki określa załącznik do zarządzenia.

§ 3. Z wnioskami o nadanie odznaki występują właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) lub wojewodowie (prezydenci miast: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi).

§ 4. Wnioski o nadanie odznaki należy nadsyłać do Urzędu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Wskazane jest, aby wnioski o nadanie odznaki były nadsyłane natychmiast po stwierdzeniu czynu stanowiącego podstawę nadania odznaki.

§ 5. Wnioski o nadanie odznaki powinny być opracowane z dużą wnikliwością i poważną oceną zasług oraz uzgodnione z organizacjami społecznymi i politycznymi.

§ 6. 1. Wręczenie odznaki i legitymacji odbywa się w sposób uroczysty.

2. Wręczenia odznaki dokonuje Minister — Kierownik Urzędu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, wojewoda (prezydent miasta stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi) bądź też upoważniona przez niego osoba.

§ 7. 1. Odznakę nosi się na lewej stronie piersi.

2. Zamiast odznaki można nosić jej miniaturę i baretkę.

§ 8. O nadaniu odznaki czyni się adnotację w aktach osobowych pracownika.

§ 9. Urząd Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej prowadzi ewidencję nadanych odznak oraz pokrywa koszty związane z ich nadawaniem.

§ 10. 1. Przez czyn uzasadniający pozbawienie odznaki należy rozumieć przestępstwo popełnione z chęcią zysku lub innych niskich pobudek, stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu.

2. O pozbawieniu odznaki orzeka Minister — Kierownik Urzędu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

3. Fakt utraty lub pozbawienia odznaki odnotowuje się w ewidencji nadanych odznak; o fakcie tym czyni się także adnotację w aktach osobowych pracownika.

§ 11. W razie zagubienia lub zniszczenia odznaki albo dokumentu stwierdzającego jej nadanie Urząd Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej wydaje nową odznakę lub duplikat dokumentu.

§ 12. Traci moc zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 22 maja 1973 r. w sprawie ustalenia wzoru oraz zasad i trybu nadawania odznaki „Za zasługi w zwalczaniu powodzi” (Monitor Polski Nr 23, poz. 144).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1984 r.

Minister — Kierownik Urzędu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej: *S. Jarzębski*